

gang at stille helt det samme spørgsmål anført, at spørgeren ikke finder besvarelsen korrekt.

Bortset fra en henvisning til de årlige finanslovforslag indeholder min tidligere besvarelse imidlertid ikke – som spørgeren giver udtryk for i sin videre begrundelse for at stille sit spørgsmål på ny – nogen belysning af »lovgrundlaget«, men derimod for det første en gengivelse af de af Folketinget fastlagte AIDS-politiske retningslinier, for det andet en generel tilkendegivelse om, at både jeg og mine forgængere i alle henseender nøje har fulgt disse retningslinier i forvaltningen af AIDS-politikken og for det tredje en påpegnings af, at Folketinget i øvrigt løbende har været holdt informeret om indsatsen og også i en række tilfælde har været inddraget i løsningen af særlige problemstillinger.

Den generelle tilkendegivelse omfatter således alle aspekter af forvaltningen på det AIDS-politiske område – og dermed også de forhold, der er omtalt i den forhenværende medicinaldirektørs bog, som jeg derfor ikke finder noget grundlag for punkt for punkt at udarbejde nogen samlet redegørelse om.

Jeg må i det hele fastholde, at min tidligere besvarelse er fuldt ud korrekt og dækkende.

Spm. nr. S 186

Til sundhedsministeren (14/10 96) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Hvad vil ministeren gøre for at stoppe den praksis, der ifølge professor Jens Astrup er på Århus Kommunehospital, med at beholde patienter på afdelingen længere end nødvendigt?«

Begrundelse

Det forekommer spørgeren noget absurd, at vi har lange ventelister til sygehusene samtidig med, at nogle afdelinger tilsyneladende beholder patienter længere end nødvendigt. I en artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten den 13. oktober 1996 fortæller professor Jens Astrup, at man beholder patienter i mindst syv dage på hans afdeling på Århus Kommunehospital, uanset om de har behov for det eller ej.

Spørgeren håber selvfølgelig, at det er et enkeltstående tilfælde, men ønsker med spørgs-

målet at få afklaret, hvad der gøres for at undgå den slags situationer, hvor det ikke er det lægefaglige, men noget personalepolitik, der afgør, hvor lang tid en patient skal opholde sig på et hospital.

Svar (23/10 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Det følger efter min opfattelse af grundlæggende etiske principper og almindelig sund fornuft, at en læge er forpligtet til at bruge de ressourcer, han har til sin rådighed, bedst muligt til gavn for patienterne. En fremgangsmåde som den, der er beskrevet af prof. Jens Astrup i Jyllands-Posten den 13. oktober 1996 er derfor aldeles uacceptabel.

Af en redegørelse fra Århus Kommunehospital fremgår, at praksis på den pågældende afdeling *ikke* er som beskrevet i Jyllands-Posten, og at prof. Jens Astrup har erkendt, at han har benyttet ukorrekte oplysninger om patientbehandlingen på sin afdeling som led i den offentlige debat om sygehusvæsenets forhold. Jens Astrup har i denne anledning fået en meget alvorlig påtale fra hospitalets ledelse.

Jeg finder Jens Astrups debatform aldeles uacceptabel. Jeg har derfor i dag i et brev til Den Almindelige Danske Lægeforening spurgt om foreningens reaktion på, at en læge på denne måde skaber usikkerhed blandt patienter og offentlighed om, hvad der er grundlaget for lægers kliniske dispositioner.

Spm. nr. S 192

Til erhvervsministeren (15/10 96) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Mener ministeren, ligesom spørgeren, at det er konkurrenceforvridende, når det offentligt støttede VUC, arbejdsformidlingen og AOF i Aabenraa tilbyder at løse opgaver, som private virksomheder beskæftiger sig med (Jydske Vestkysten den 15. oktober 1996), og hvad agter ministeren i bekræftende fald at gøre ved sagen?«